

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3319/2024
27.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Раичевић, адвокат из ..., против тужене Општине Липљан, коју заступа Председник привременог органа Општине Липљан, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 413/23 од 30.03.2023. године, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 413/23 од 30.03.2023. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 413/23 од 30.03.2023. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 281/19 од 13.10.2022. године, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев тужиле и **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да тужилци на име накнаде штете за период од 01.01.2017. године до 01.02.2019. године исплати:

на име разлике између минималне зараде и исплаћене зараде износ од 43.643,52 динара и то:

-за јануар 2017. године износ од 488,36 динара са законском затезном каматом од 01.03.2017. године до исплате;

-за март 2017. године износ од 1.561,64 динара са законском затезном каматом од 01.05.2017. године до исплате;

-за мај 2017. године износ од 1.561,64 динара са законском затезном каматом од 01.07.2017. године до исплате;

-за јун 2017. године износ од 488,36 динара са законском затезном каматом од 01.08.2017. године до исплате;

-за август 2017. године износ од 1.567,69 динара са законском затезном каматом од 01.10.2017. године до исплате;

-за октобар 2017. године износ од 490,25 динара са законском затезном каматом од 01.12.2017. године до исплате;

-за новембар 2017. године износ од 490,25 динара са законском затезном каматом од 01.01.2018. године до исплате;

-за јануар 2018. године износ од 4.045,80 динара са законском затезном каматом од 01.03.2018. године до исплате;

-за фебруар 2018. године износ од 490,25 динара са законском затезном каматом од 01.04.2018. године до исплате;
-за март 2018. године износ од 2.860,62 динара са законском затезном каматом од 01.05.2018. године до исплате;
-за април 2018. године износ од 1.675,44 динара са законском затезном каматом од 01.06.2018. године до исплате;
-за мај 2018. године износ од 4.045,80 динара са законском затезном каматом од 01.07.2018. године до исплате;
-за јун 2018. године износ од 1.681,90 динара са законском затезном каматом од 01.08.2018. године до исплате;
-за јул 2018. године износ од 2.871,66 динара са законском затезном каматом од 01.09.2018. године до исплате;
-за август 2018. године износ од 4.061,42 динара са законском затезном каматом од 01.10.2018. године до исплате;
-за септембар 2018. године износ од 492,14 динара са законском затезном каматом од 01.11.2018. године до исплате;
-за октобар 2018. године износ од 4.061,42 динара са законском затезном каматом од 01.12.2018. године до исплате;
-за новембар 2018. године износ од 2.871,66 динара са законском затезном каматом од 01.01.2019. године до исплате;
-за децембар 2018. године износ од 1.681,90 динара са законском затезном каматом од 01.02.2019. године до исплате;
-за јануар 2019. године износ од 6.155,32 динара са законском затезном каматом од 01.03.2019. године до исплате;

на име разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду у складу са Закључком Владе Републике Србије 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године износ од 21.026,88 динара и то:

-за јануар 2017. године износ од 236,61 динара са законском затезном каматом од 01.03.2017. године до исплате;
-за март 2017. године износ од 756,61 динара са законском затезном каматом од 01.05.2017. године до исплате;
-за мај 2017. године износ од 756,61 динара са законском затезном каматом од 01.07.2017. године до исплате;
-за јун 2017. године износ од 236,61 динара са законском затезном каматом од 01.08.2017. године до исплате;
-за август 2017. године износ од 756,61 динара са законском затезном каматом од 01.10.2017. године до исплате;
-за октобар 2017. године износ од 236,61 динара са законском затезном каматом од 01.12.2017. године до исплате;
-за новембар 2017. године износ од 236,61 динара са законском затезном каматом од 01.01.2018. године до исплате;
-за јануар 2018. године износ од 1.952,61 динара са законском затезном каматом од 01.03.2018. године до исплате;
-за фебруар 2018. године износ од 236,61 динара са законском затезном каматом од 01.04.2018. године до исплате;
-за март 2018. године износ од 1.380,61 динара са законском затезном каматом од 01.05.2018. године до исплате;

-за април 2018. године износ од 808,61 динара са законском затезном каматом од 01.06.2018. године до исплате;
-за мај 2018. године износ од 1.952,61 динара са законском затезном каматом од 01.07.2018. године до исплате;
-за јун 2018. године износ од 808,61 динара са законском затезном каматом од 01.08.2018. године до исплате;
-за јул 2018. године износ од 1.380,61 динара са законском затезном каматом од 01.09.2018. године до исплате;
-за август 2018. године износ од 1.952,61 динара са законском затезном каматом од 01.10.2018. године до исплате;
-за септембар 2018. године износ од 236,61 динара са законском затезном каматом од 01.11.2018. године до исплате;
-за октобар 2018. године износ од 1.952,61 динара са законском затезном каматом од 01.12.2018. године до исплате;
-за новембар 2018. године износ од 1.380,61 динара са законском затезном каматом од 01.01.2019. године до исплате;
-за децембар 2018. године износ од 808,61 динара са законском затезном каматом од 01.02.2019. године до исплате;
-за јануар 2019. године износ од 2.959,29 динара са законском затезном каматом од 01.03.2019. године до исплате, у року од 15 дана од пријема отправка пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи накнади трошкове целог поступка у износу од 132.508,00 динара, у року од 15 дана од пријема отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 281/19 од 13.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете у висини разлике између минималне зараде и исплаћене зараде исплати за период од 01.01.2017. године до 01.01.2019. године, укупан износ од 43.643,52 динара са законском затезном каматом на појединачно одређене износе од доспелости до исплате, као у садржини тог става. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете у висини разлике између додатка на зараду у складу са Закључком Владе РС 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године обрачунатог на зараду у висини минималне зараде и исплаћеног додатка на зараду у складу са Закључком Владе РС 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године исплати за период од 01.01.2017. године до 01.02.2019. године износ од 21.026,88 динара са законском затезном каматом на појединачно одређене износе почев од доспелости до исплате, као у садржини тог става. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 413/23 од 30.03.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужиља због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

По одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд је имајући у виду различиту судску праксу судова у истој чињеничноправној ситуацији дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиле.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија тужиле основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је у радном односу на неодређено време код тужене, у звању виши референт у Одељењу за ... . Решењем тужене од 01.08.2017. године тужилци је одређен коефицијент за обрачун и исплату плате од 8,85, при чему је одређено да се утврђена зарада по основу радног ангажовања запослене на КИМ увећава по основу Закључка Владе РС од 25.12.2008. године за 50%, са правом на обрачун плате по овом решењу од 01.11.2017. године и са правом на додатак на плату од 0,4% од основне плате за сваку пуну годину рада оствареном у радном односу код послодавца. У спорном периоду тужилца је обављала фактички рад код тужене, а обрачун плате од стране тужене је вршен у складу са донетим појединачним актом и са увећањем за 50% применом Закључка Владе Републике Србије од 25.12.2008. године на основу радног ангажовања запослене на КиМ. Налазом и мишљењем вештака економско – финансијске области утврђени су појединачни износи тражене разлике плате, за спорни период, у две варијанте. Висина разлике између минималне зараде и основне плате тужилце без увећања по Закључку Владе РС за спорни период износи 43.643,56 динара, док висина разлике на име „косовског додатка“ износи 21.026,84 динара (прва варијанта). Према другој варијанти - обрачуна разлике плате коју је тужилца примила са увећањем од 50% на име „косовског додатка“ у односу на минималну зараду постоји негативна разлика, односно плата коју је тужилца примила је већа у односу на минималну зараду у укупном износу од 354.772,36 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужилце сматрајући да је у периоду потраживања остваривала право на исплату плате која је била виша од минималне зараде тиме што је извршен обрачун у складу са посебним нормама које су у примени код тужене и увећањем од 50% према Закључку Владе РС од 25.08.2008.године. Из ових разлога, судови сматрају да тужилца неосновано потражује утужену разлику, по оба основа.

Врховни суд не прихвата овакво становиште нижестепених судова, јер налази да је засновано на погрешној примени материјалног права.

Тужиља на основу члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 113/17 и 86/19) има право на исплату минималне зараде. Осим тога, тужиљи у складу са Закључком Владе Републике Србије од 25.12.2008. године и Законом о буџету припада и право на увећање зараде у висини од 50% месечно на име тзв. „косовског додатка“. Према налазу вештака, тужиљи је у спорном периоду обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно. Такав обрачун није правилан. Тужиља је имала право на исплату плате у висини минималне зараде и увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужиљи са тзв. „косовским додатком“ у спорном периоду је већа од минималне зараде, али је мања од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање за 50% месечно. Из ових разлога тужиља има право на утужену разлику плате, па су нижестепене пресуде преиначене и усвојен тужбени захтев.

На основу изложеног, Врховни суд је применом одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку донео одлуку као у ставу другом изреке.

Полазећи од успеха у поступку, а сагласно одредбама члана 153, 154. и 163. ЗПП, тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове целог поступка у износу од 132.508,00 динара. Тужиљи су досуђени опредељени трошкови који обухватају: састав тужбе и једног поднеска по 9.000,00 динара, заступања на три одржана рочишта по 10.500,00 динара, заступања на једном неодржаном рочишту 6.000,00 динара, састав жалбе и ревизије по 18.000,00 динара, према Адвокатској тарифи важећој у време предузимања парничних радњи, накнаду за обављено вештачење 9.600,00 динара, као и судске таксе за: тужбу и првостепену одлуку по 4.487,00 динара, ревизију 8.974,00 динара и ревизијску одлуку 13.460,00 динара, према важећој Таксној тарифи. Тужиљи нису досуђене судске таксе у другостепеном поступку, имајући у виду да није определила захтев у складу са одредбом члана 163 став 2 Закона о парничном поступку.

Имајући у виду напред изнето, Врховни суд је на основу члана 165. став 2. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**